

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 53 (1691)

1958 m. liepos mėn. 5 d., šeštadienis

Kaina 15 kap.

Apdovanoti Kauno didvyriai-komjaunuliai

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo ĮSAKAS

Dėl Tarybų Sąjungos Didvyrio vardo suteikimo J. Aleksoniui, H. Borisai ir A. Čeponiui

Už narsumą ir didvyriškumą kovoje prieš fašistinius grobikus 1941—1945 m. m. Didžiojo Tėvynės karo laikotarpiu, Lietuvos TSR Kauno miesto pagrindinės komjaunimo organizacijos miesto komiteto nariams po mirties suteikti Tarybų Sąjungos Didvyrio vardą:

1. Juozui Aleksoniui,
2. Hubertui Borisai,
3. Alfonsui Čeponiui.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas K. VOROŠILOVAS
TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius M. GEORGADŽE

Maskva, Kremlius,
1958 m. liepos 1 d.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo ĮSAKAS

Dėl veikusios Lietuvos TSR Kauno mieste Didžiojo Tėvynės karo laikotarpiu pagrindinės komjaunimo organizacijos dalyvių apdovanojimo TSRS ordinais

Už narsumą ir šaunumą kovoje prieš fašistinius grobikus 1941—1945 m. m. Didžiojo Tėvynės karo laikotarpiu, apdovanoti aktyviausius Lietuvos TSR Kauno mieste veikusios pagrindinės komjaunimo organizacijos dalyvius:

RAUDONOSIOS VĒLIAVOS ORDINU

1. Julijui Korbutą (po mirties),
2. Mejerij Lurję (po mirties),
3. Vladą Petrauską (po mirties).

TĒVYNĖS KARO I LAIPSNIO ORDINU

1. Janiną Čižinauskaitę (po mirties),
2. Abelį Diskantą (po mirties),
3. Vacį Godilauską (po mirties),
4. Marijoną Martinaitį,
5. Algirdą Paulauską (po mirties),
6. Juozą Slavinską (po mirties),
7. Eliją Šmullovą (po mirties),
8. Povilą Štarą,
9. Henriką Tendzegolskį (po mirties),
10. Peirą Unkauską (po mirties).

RAUDONOSIOS ŽVAIGŽDĖS ORDINU

1. Oną Birulinaitę (po mirties),
2. Leoną Borisevičių (po mirties),
3. Bronių Civišką (po mirties),
4. Romualdą Kulvinską (po mirties),
5. Izraelį Milšteliną (po mirties),
6. Stasę Obelenytę (po mirties),
7. Vandą Obelenytę (po mirties).

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas K. VOROŠILOVAS
TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius M. GEORGADŽE

Maskva, Kremlius,
1958 m. liepos 1 d.

RAJONO DŽDT TARYBOS DEPUTATŲ ŽINIAI

Rajono DŽDT vykdomasis komitetas praneša, kad šių metų liepos mėn. 8 d. 12 val. Rokiškio kultūros namų patalpose įvyks rajono Darbo žmonių deputatų tarybos penktojo šaukimo sesijai. Sesijoje bus svarstomas klausimas „Dėl prekybos darbo pagerinimo rajone“.

ŽINIOS IŠ LAUKŲ

REPORTAŽAS

Agronomė L. Pavareškinaitė labai jaudinosi. Jaudinosi ir kolūkiečiai Kuprėnas, pasišovęs „vaivuoti“ šią keistoką mašiną. Ir tik kažkoks guvus jaunuolis nesiliovė gąsdinęs Kuprėną:

— Tik arklio smarkiai nevaryk, dėde... Jei tik kiek smarkiau pavarysi — išlėksi į orą su visa bačka. Gali sprogti!

Senyvas kolūkiečis, būkščiau žvaivudamas į „bačką“, nusiritė ant sėdynės, timplėlėjo vadžias. Ir iš karto gal dešimt mažiųjų fontanelių sumirgėjo saulėje

PASĖLIŲ RAVĖTI NEBEREIKĖS...

įvaltaspalvėmis valvorykšlės varšomis.

— Purkščiai Purkščiai!

Pavareškinaitė alkūne nubraukė nuo kaktos prakaitą ir su palengvėjimu atsikvėpė:

— Na, dabar nebėbars daugiau manęs kolūkiečiai, kam purkštuvą pirkau... Ir pasėlių ravėti nebereikės...

...Agronomė gerokai teko pasiginčyti, kol įrodė, kad kolūkiui būtina nusipirkti arklinį purkštuvą cheminei kovai su piktžolėmis.

— „Duokiškyje“ jau pernai tokiu purkštuvu

pasėlius apipurkštė ir išnaikino piktžoles. O šiemet net 150 ha plote tokiu būdu naikins piktžoles, — bėrė agronomė. Ir valdyba nusi-leido.

O liepos 2 d. pirmą kartą išbandė arklinį purkštuvą. Nesudėtin-gas aparatas veikė sklan-džiai. Nepasitvirtino to išdykėlio gąsdinimai: dėdė Kuprėnas pasiti-kinčiai „vaivavo“, sėdė-damas ant bačkos.

— Aš vienas kiek moterėlių pavadoju, — gyrėsi jis.

Ir iš tikrųjų, cheminis kovos su piktžolėmis būdas labai pigus ir efektyvus. Teisingai pasielgė „Naujo gyvenimo“ kolūkio žmonės, paklausę agronomės patarimo: šiemet jie cheminiu būdu išnaikins piktžoles visame kukurūzų pasėlių plote, o talp pal žolėtesniuose vasarojaus sklypuose.

K. Valrauskas

Trumpai

„Nemuno“ fabriko kolektyvas, vykdydamas savo įsipareigojimus, „Žvaigždės“ ir Marytės Melnikaitės var-dą kolūkiuose pasodino 11 ha pašarinių runkelių. Šiuo metu runkeliai baigiami ravėti.

Po poros metų Vladas buvo pašauktas į Tarybinės Armijos gretas. Čia jis irgi dirba pagal savo specialybę. Visus pavedamus uždavinius Vladas atlieka laiku ir stroplai, už ką iš vadovybės jis gauna keliolika padėkų.

Praėjusių metų rudenį Vladas sugrįžta į gimtąjį „Jaunosios gvardijos“ kolūkį. Neišbuvęs namuose nė trejeto dienų, vėl ateina į MTS. Čia su džiaugsmu jis sutinka buvusieji draugai, stoties vadovybė. Vladas greit įsilungia į technikos remonto darbus.

Dar neįpusėjęs žiemai, Vladas su traktorium DT-54 atvažiuoja į gimtąjį kolūkį.

— Nors pailsėtumet savaitelę, — sakė Vladas mama, žiūrėdama, kaip Vladas važiavo prie didžiulio traktorinio rogių.

— Nėra kada, mama, važiuosiu vežti durpių, — atsakė Vladas ir, įsilungęs bėgį, palikdamas paskut save sniego sū-

ATIDARYTAS PAMINKLAS J. BILIŪNUI

Artėjant prie Anykščių iš tolo matyti horizonte stūk-santis didingas monumentas. Tai paminklas, pastatytas rašytojui Jonui Biliūnui.

...Netoli Anykščių jauno-mis pušaitėmis apsikūlęs stovi senasis Liūdiškų pilia-kalnis. Pilkojo granito talpai-tai veda į kalno viršūnę, kur prieš penkerius metus buvo palaidoti iš Lenkijos pervežti Jono Biliūno palaikai. Virš rašytojo kapo ky-la [aukšt] didingas 14 metrų aukščio monumentas, pa-statytas iš pilkojo granito, surinkto Anykščių apylinkių laukuose. Paminklą juosia tokio-pat granito tvora.

Birželio 29 d. ant pilia-kalnio susirinko tūkstančiai anykštėnų, atvažiavo skait-lingos delegacijos iš Lietu-vos miestų bei rajonų. Prie paminklo papėdės įvyko mi-tingas, skirtas šiam reikš-mingam įvykiui pažymėti. Nuotraukoje: pamink-las J. Biliūnui.

25 TRUMPOS HEKTARAI

atvažiavo Rokiškio MTS mechanizatorius Trum-pa. Atvažiavo ne šlaip sau, o traktoriumi „DT-24“, kuris atitempė naują traktorinį laistyluvą sruloms po laukus laislyti.

Neteko jam be darbo stovėti. Kolūkyje pas-taruojau laiku susikaupė daug sručių. Jomis trak-torininkas Trumpa per kelias dienas aplaistė dau-giau kaip 25 ha pūdymų, buivių, dobilų, kvie-čių ir kukurūzų pasėlių. Tokiu būdu papildomai patręšti pasėliai įgavo daugiau jėgos ir veikiau auga.

Č. Petronis

KUKURŪZŲ LAUKE — ŠEFAI

Net 4 ha kukurūzų savo šefuojamame

Salomėjos Nėries vardo kolūkyje augina vietinio ūkio valdybos darbininkai ir tarnautojai. Kuku-rūzai jau sudygo. Praėjusį antradienį ir trečia-dienį šefai išravėjo kukurūzų pasėlius. Jie nu-malo ir atelilyje rūpestingai prižiūrėti savo kuku-rūzus, kad rudenį galėtų duoti kolūkiui kuo dau-giau žaliosios masės.

i. Paškauskas

Mūsų rajono žmonės

Traktorininkas Vladas Samulis

Prieš aštuonis metus į Panemunėlio MTS di-rektoriaus kabinetą įžen-gė neaukšto ūgio jau-nas vaikinai. Rankose jis laikė nedidelį iš mo-kyklinio sąsluvinio iš-imtą popieriaus lapelį.

— Aš, Vladas Samu-lis, iš Bajoriškių kaimo, noriu būti traktorininku, — buvo pirmieji žodžiai.

— O ar pajėgsi pa-traukti į save valrolaz-des? — juokdamasis už-klausė direktorius.

— Aš dvipūdę dvi-dešimt kartų viena ran-ka iškeliau, — trumpai atsakė Vladas.

— Šaunuolis, palik pareiškimą ir po savai-

tės pradėsi lankyti kur-sus, — spausdamas ran-ką, pasakė direktorius.

Vladas buvo vienas iš uoliausių kursų lan-kytojų. Jis su dideliu dėmesiu klausėsi kiek-vieno dėstytojo žodžio. Jo vardas, kaip vieno iš geriausių kursantų, buvo rodomas pavyz-džiu kitiems.

Greit prabėgo mokslo metai. Vladas gauna jau gerokai padėvėtą traktorių. Pirmieji darbo metai neatnešė kiek ge-resnių rezultatų. Kol-ūkio dirvos kalnuotos ir akmenuotos, o tai rei-ka lauja didelių įgūdžių ir sumanumo.

kurtus, nuvažiavo į ant-rą laukininkystės bri-gadą. Per porą mėnesių Vladas į kolūkio lau-kus išvežė tūkstančius tonų durpių.

Vėlyvas šių metų pa-vasaris kėlė nerimą vi-siems. Vladas suprato, kad nuo gero technikos darbo priklausys sėjos sparta, o tuo pačiu ir derlius. Turėdamas lais-vo laiko, jis dar ir dar karią patikrino visas traktoriaus detales, jas gerai ištepė.

Slėniuose dar tebe-buvo sniegas, o jau Vladas pradėjo atranki-nį dirvų arimą. Dar karš-tesnės darbo dienos prasidėjo sėjos metu.

Po 15—18 valandų Vladas neišlipdavo iš kabinos. O ir užgesinęs motorą Vladas nesisku-bina namo, pirmiausia apžiūri kiekvieną nors ir mažiausią varžtelį, pa-tepa besitrinančias dalis.

— Kuo geriau maši-ną prižiūrėsi, tuo il-giau nereiks jos remon-tuoti, — sako Vladas.

(Nukelta į 2 psl.)

Svarstome LKP CK Plenumo nutarimā

VIENINGOMIS PASTANGOMIS LIKVIDUOTI ATSLIKIMĀ

— TSKP CK ir LKP CK birželio plenumų nutarimai, — pasakė drg. Petrauskas, — įkvepia visus kolūkio žemdirbius dar aktyviau įsijungti į kovą už garbingą prisilmtų socialistinių įsipareigojimų įvykdymą.

Sėja galėjo vykti sparčiau

Kalbėdamas apie pavasario sėjos eigą, pranešėjas nurodė, kad atsidavusio kolūkiečių darbo dėka, nežiūrint į nepalankias oro sąlygas, šiemet sėjos darbai buvo atlikti žymiai organizuočiau ir geriau. Eilė laukininkystės brigadų viršijo sėjos planus. Štai pirmoji brigada sėjos planą įvykdė 107 proc.

— Analizuojant sėjos išdavą, — sako pranešėjas, — reikia atžymėti, jog buvo prileisti ir rimti trūkumai. Žiemos pabaigoje visi brigadų vadovai raportavo apie inventorius remonto užbaigimą. Prasidėjus lauko darbams, paaiškėjo, kad penktoje brigadoje nemaža dalis inventorius netinka darbai. Jo atremontavimas kainavo daug brangaus laiko. O jeigu kolūkio valdyba būtų tikrinusi, kaip kiekvienoje brigadoje buvo atliktas inventorius remontas, aišku, kad to nebūtų atsitikę.

Neparodė reikiamo organizuotumo ir kai kurie laukininkystės brigadų vadovai. Buvęs antros brigados brigadininkas Bitinas uždelsė pašarinių kultūrų sėją. Tik 71 proc. sėjos planą įvykdė ketvirtoji brigada.

Visus darbus reikia vykdyti lygiagrečiai

Jau eilė metų kolūkyje daroma rimta klaida — pirmiau sėti grūdines kultūras ir tik po to — pašarines.

Drg. Petrauskas nurodo, kad sėjant grūdines kultūras kiekvienoje brigadoje dirbo po 4—5 kolūkiečius ir 1 mechanizatorių. Likusieji galėjo vežti mėšlą, ruošti arkliais žemę ir t. t. Deja, to nebuvo. Laisvi kolūkiečiai ir arkliai nebuvo užimti darbu. Ir tuomet, kada tebuvo pasėtos grūdines kultūras, visi sukruto sėti pašarinių kultūrų. Nežiūrint į tai, kad sėjos darbuose daug padėjo Panemunėlio MTS technika, sėja vyko lygiai mėnesį laiko.

Aple pirmūnus ir tinginius

— Štai susirinkimo prezidiume sėdi senukas Galdamuskas, — sako drg. Petrauskas, — vien

Šių metų liepos 2 d. įvyko visuotinis „Jaunosios gvardijos“ kolūkio narių susirinkimas, kuris apsvaistė klausimą „Del pavasario sėjos išdavų, pasėlių priežiūros ir stiprios pašarų bazės sudarymo“. Pranešimą šiuo klausimu padarė kolūkio pirmininkas drg. Petrauskas.

Zemiau spausdiname šio susirinkimo medžiagą.

pavasario sėjos darbuose jis išdirbo 28 darbdienius. Jo palinkusią nugarą mes matėme ir prie plūgo, ir sodinant bulves.

Po 35—50 darbdienų sėjos darbuose išdirbo kolūkiečiai Juozas ir Jonas Bulovai, Viktoras Jurėnas, Kazys Šukys ir daugelis kitų.

Dar neišnyksta iki šio laiko kolūkyje ir tinginiai, besinaudojantieji visomis kolūkiečių teisėmis. Štai senukas kolūkiečiai Stukas dirba kolūkyje neblogai, tuo tarpu jo dukterė Aldona išėjo dirbti į „Lino“ fabriką, o sūnus Lionius važinėja po įvairius miestus niekam nežinomais reikalais, užsiiminėja privačiomis statybomis. O juk statybininkams darbo daug yra ir kolūkyje.

Nustebėjimą kelia kolūkiečiai Danutės Tuskaitės elgesys. Jos senutę motiną dažnai surasime sklypelyje, beravint kolūkiui auginamus kukurūzus, o dukterė, kuri valgo sunkiai motinos uždirbtą duoną, deginasi saulėje arba varsto rajono kultūros skyriaus duris, prašydamas darbo. Dykinėja ir girtuokliauja jaunuolis Mulvinas.

Vien pasėti neužtenka

Kalbėdamas apie pasėlių priežiūrą, drg. Petrauskas nurodo, kad šis darbas vyksta labai lėtais tempais. Tik vos keli kolūkiečiai, kaip Pivorūnienė, Micevičienė, Samulis ir kt., nuravėjo kukurūzus bei kitas pašarines kultūras. Iš 24,5 ha kukurūzų nuravėta tik apie 4 ha. Kolūkiečiai Jonas Stukas, Albinas Laukis, Balaišis ir dar visa eilė kitų neravi nei kukurūzų, nei cukrinių runkelių. Penktoje brigadoje kukurūzai pasėti bendrame masyve. Je jau sudygo, bet jų apakėjimu bei piktžolių išravėjimu niekas nesirūpina.

Šiemet kolūkyje padidintas bulvių plotas. Geri žemdirbiai, vos pradėdami joms dygti, tuojau akėja, o po to vagoja. Taip ir daroma Kazlo Bernoto vadovaujamoje trečioje laukininkystės brigadoje.

Kaimynystėje yra ketvirtoji laukininkystės brigada, vadovaujama Bružo. 14 ha bulvių plotas dar nė karto neakėtas, nors bulvės su-

dygę ir jas reikia neakėti, o vagoti. Vis dar neįvertinamas cheminis piktžolių naikinimo būdas. O tai labai geras būdas, pakeliantis sunkų rankų darbą, tuo pačiu atpiginantį produkcijos savikainą.

Pleno ir mėsos pagaminta mažai

Kolūkyje dabar yra 138 melžiamos karvės, arba 100 ha naudmenų tenka po 8 karves. Kolūkio valdybos pareiga ir toliau didinti karvių skaičių, kad sekantiems metais 100 ha turėtume nemažiau 15 karvių.

Tačiau dėl karvių produktyvumo, kaip buvo pažymėta susirinkime, reikalai ne kokie. Per pusę metų iš karvės teprimelžta po 638 kg pieno. Praėjusią dekadą iš karvės buvo gauta vos po 6,3 kg pieno.

Norint įvykdyti prisilmtus socialistinius įsipareigojimus, per likusius vasaros mėnesius būtina iš karvės primelžti nemažiau kaip po 10 kg pieno kasdien.

Neįvykdyta planinė užduotis didinant kiaulių skaičių.

Kiaulių skaičiaus didinimas įmanomas tik turint pakankamą skaičių paršavedžių. Tačiau iki plano dar trūksta 19

nuolatinių ir 9 vienkartinų paršavedžių.

— Kolūkyje jaučiama bulvių stoka, — pasakė kolūkiečiai Mikalaukas, — todėl kiaulėms, o ypač didesnėms, reikia duoti kuo daugiau žolės arba mišinių.

Iš esamo kiaulių skaičiaus kiekvienam 100 ha arimo bus pagaminta po 17,5 cent kiaulienos. Iki įsipareigojimų įvykdymo trūksta 7,5 cent. Norint tai įvykdyti, reikia tuojau organizuoti paršelių pirkimą, palikti visus atvestus fermoje arba kontraktuoti pas kolūkiečius. Gerai peninti per pusę metų dar galima išauginti bekonus.

Nevėluot šienapiūtės

Kolūkyje reikės nušienauti 200 ha daugiamečių žolių. Labai blogai, kad šis darbas dar nepradėtas. Dar blogiau, kad šiam darbui ne pilnai pasiruošta: trūksta daigų, grėblių, šienapiūtėms atsarginių dalių.

Susirinkime buvo numatytos konkrečios priemonės svarstytiems klausimams sėkmingai išspręsti. Kolūkiečiai vieningai pasižadėjo, kad energingai vadovaujant naujajai kolūkio valdybai likviduos esamus trūkumus ir pasivys pirmaujančius kolūkius. Susirinkime kalbėjo LKP rajono komiteto pirmasis sekretorius drg. Kalačiovas.

GAMINA SILOSA

Salomėjos Nėrles vardo kolūkyje pradėti ankstyvojo siloso gamybos darbai. Per pasakutines dvi dienas antroje ir trečioje laukininkystės brigadose paga-

mintas virš 40 tonų siloso. Silosavimo darbuose gerai dirba kolūkiečiai Jasiūnas, Deksnienė, Kalvelytė, Aleksejus ir kt. K. Baukys

SLUOKSNINIS JUODOJO PŪDYMŲ ARIMAS — LAIDAS GAUSIEMS DERLIAMS GAUTI

Dažnai kolūkiečiai stebisi: „Ir laiku pasėjome, ir pusėtinai patręšėme, o derlių gavome mažą!“

Kur gi to priežastis? Viena svarbiausių priežasčių yra didelis dirvų piktžolėtumas. Todėl norėdami žymiai pakelti visų kultūrų derlių, turime piktžolėms pasiskelbti negailestingą kovą.

Tinkamiausia vieta piktžolėms išnaikinti yra juodos pūdymas. Normalus juodo pūdyto jdirbimas susideda iš trijų arimų. Pirmas arimas atliekamas rudenį. Antras — derinamas su mėšlo užarimu ir atliekamas birželio mėnesį.

Trečias arimas pilnu gilumu atliekamas kartojimo metu. Tarp kiekvieno arimo sudygusios piktžolės naikinamos kultivatoriumi ar lėkštinėmis akėčiomis.

Tačiau, kai pūdymas paliktas labai piktžolėtoje dirvoje, kurioje auga vegetalyvinės piktžolės, kaip varputis, usnys, pienės, šalpusniai, dažnai nepakanka minėto jdirbimo. Tokiais atvejais tenka panaudoti radikalias kovos priemones piktžolėms išnaikinti. Viena tokių priemonių yra sluoksninis arimas.

Sluoksninis juodo pūdyto jdirbimas buvo plačiai išbandytas pokario

GREIČIAU, GERIAU, RACIONALIAU

Kada mums, „Tarybų Lietuvos“ kolūkio kolūkiečiams, iškiilo klausimas įsigyti nuosavą techniką, visi nedvejodami pritarėme šiam minčiai. Kolūkis nusipirko keturis traktorius, pakankamai prikabinamųjų ir kitų žemės ūkio padarų, kuliamažą mašiną.

Šių metų pavasarį visus darbus jau atlikome nuosava technika. Nors pasitaikė ir labai vėlyvas pavasaris, tačiau, kada žemę dirbo nebe MTS, o savi mechanizatoriai, savos mašinos, darbas buvo daug našesnis, greitesnis, geriau buvo jdirbama žemė. Traktorininkai kovojo už derlių, o ne skaičiavo, kad būtų jdirbta daugiau hektarų.

Mūsų kolūkio traktorinei brigadai vadovauja mechanikas Antanas Čepulis. Tai prityręs mechanizatorius, jau Rokiškio MTS dirbęs

traktorinės brigados brigadininku. Gerai atlieka savo darbą kolūkio traktorininkai Juozas ir manlas Deksniai, a valdė po traktorių I 54, Šedys Bronius, v ruojuas KD marl traktorių ir Kavaliakas Jonas su traktor mi ChTZ-7.

Po karšto darbu pavasario sėjos mūsų mechanizatoriai buvo lyg ir pertraukė. O dabar jie vėl užve savo traktorių moto ir nuskubėjo arti, lėčiuoti pūdytų. Šis d bus kolūkyje tik pradėjo, bet vyksta sparčiai.

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio žemdirbiai tai įsitikinę, kad, je bus žemę sava technika pakils kolūkio gamy lygis, bus išauginta daug gausesnis derlis.

K. DEKSNYS

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio I jungtinės brigados brigadininkas

Traktorininkas Vladas Samulis

(Atkelta iš 1 psl.)

— Samulis dirbdavo tik sunkiausiose darbo baruose, — pasakoja pirmininko pavaduotojas Bružas. — Trečioji laukininkystės brigada pradėjo atsilikti ruošiant sėjai žemę, nors ir čia dirbo vikšrinis traktorius. Tuojau į pagalbą atvyko Samulis ir brigada likvidavo atsilikimą.

Prieš porą dienų buvo suvesti pirmojo pusmečio rezultatai. Vladas Samulis melinę užsės. A. Bružas

PRANEŠIMAS

LTSR Valstybinis istorijos-Revoliucijos muziejus vykdo Pirmosios proletarinės revoliucijos Lietuvoje 1918—1919 m. m. dalyvių registraciją.

Muziejus prašo visus buvusius 1918—1919 m. Laikinių revoliucinių komitetų, Karo revoliucinių komitetų, Dvarų komitėtų bei kitų tarybinių ir partinių organų narius, Lietuviškosios Raudonosios Armijos karius iki š. m. spalio mėn. 1 d. pranešti savo adresą. Muziejaus adresas: Vilnius, K. Požėlogt. 32

taro, žieminių kviečių nuo 18 iki 34, 5 cent hektaro. Šiuose laukuose ir šiandien norm dirbant bei tręšiant j nami dideli ir past derliai.

1952 m. labai p žolėtame plote b įrengtas sluoksninis arimo bandymas. Viena kvadratiname metria buvo rasta 896 p žolės, tame tarpe varpučio daigų. Į pūdyto buvo dirb jprastai, o antra pu suarta per vasarą sluoksniai 6 kartus. Ruo buvo pasėti žiem kviečiai. Kviečių ilius 1953 m. gautoks: normaliai pūdyto — 7,5 cent hektaro ir sluoksninis — 27,2 cent hektaro. 1956 metais ši:

Ant senojo Rambyno kalno

★
Birželio 28 d. ant senojo Rambyno kalno tūkstančiai žmonių susirinko atšvęsti tradicinės Joninių šventės.

Nuotraukoje: Senasis žynys su vaidilutėmis eina prie auro uždegti Joninių ugnies.

LAIŠKAI IŠ PIONIERIŲ STOVYKLOS

Linksmi krykštauja vaikystė

Nekantriai laukėme mes labai laukėme. birželio 29 dienos. Ta diena mums buvo tikrai ypatinga: prie Vyžnų ežero įvyko pionierių stovyklos atidarymas.

Šiai šventei labai ruošėmės. Daug dirbo, ligi gražiai paruošėme aikštelę. Ir štai sekmadienio popietę į stovyklą atidarymą pas mus atvyko daug svečių, tėvelių, kurių

mes labai laukėme. Grojant maršui, aikštelę įygiuoja pionieriai ir spalukai. Burių pirmininkai atreportuoja tarybos pirmininkui. Aidint trimito garsams, aukštai pakyla stovyklos vėliava. Stovyklos viršininkas atidaro stovyklą. Po to tėvelių atstovui drg. Gercmanui pionieriai užriša kaklaraištį. Drg. Gercmanas

pasveikina pionierius ir svečius, atvykusius į šią šventę. Tarybos pirmininkė Kasperaitytė visų stovyklautojų vardų dėkoja partijai ir vyriausybei už šviesią vaikystę.

Po iškilmingos dailės mes, stovyklautojai, ir mūsų svečiai pasiekėme prie ežero esančią miško aikštelę. Čia, skaisčiai liepsnojant laužui, pionieriai šoko, žaidė. Žiurovams labai patiko spalukų išpildytas šokis „Linksmoji polkutė“.

Šventė praėjo. Bet mes dažnai ją prisiminsime prie liepsnojantio pionieriško laužo.

Stovyklautoja
A. Čelčytė

Pagerbėme žuvusius

Mūsų stovykla yra netoli kapinių, kuriose palaidotos fašistinio teroro aukos. Šių metų 1'ėpos trečią dieną sukako 17 metų, kada fašistai sušaudė taktus Millūnų ir aplinkinių kaimų gyventojus. Mūsų pionierių draugovė nuolatė prižiūrėti šias kapines: aprašė žoles, pasodinė gėlių. Nė vienas stovyklautojas nepamiršo perskaityti ant paminklo žuvusiems iškaltos datos — „1941 m. liepos 3 diena“. Šią dieną mūsų draugovės pionieriai nupynė vainikus, priskynė gėlių ir tylią eisena išėjo į fašistinio teroro aukų vietą. Pionieriai prie paminklo padėjo vainikus

ir pastatė gyvų gėlių vazonėlius. Pionieriai ir mažieji spalukai niekad nepamirš žuvusiųjų už laimingą mūsų vaikystę.

R. KASPERAITYTĖ
stovyklos draugovės tarybos pirmininkė

M A M A I

Neužmiršt man to rudenio, mama, Jis skaudus, kaip neblėstančios skriaudos. Tu stovėjai prie vienišo namo, Šiurkščią skarą prie veido prispaudus.

O vežimas į tolį dardėjo. Išvykau. Kaip bešauk — neprišauksi. Tik krūtinėj lyg varpas aidėjo Tavo tostantis, mielas: „Aš lauksiu“.

Bėgo metai. Tą „lauksiu“ kartojo Man šermukšnių mojuojančios šakos, Kol raukšles tavo skruostuos užstojo Kitos mėlynos, mylimos akys.

Tu nelaukai daugiau ties varteliais... Ir laiškai vis retėjo kas kartą. Tau atrodė, — savaisiais vargeliais Mūsų meilės užtemdyt neverta.

O ana, mano širdį sugėlus, Iškeliauo pas kitą be žodžių. Nežinan, gal negeras, nemielas, Negražus gal aš jai pasirodžiau.

Iškeliauo. O būtų paklausus Ji tavęs, kai verkel, kai tylėjai... Kad gražus aš, kad geras, geriausias, Tu viena jai įrodyt galėjai.

BR. MACKEVIČIUS

6 dienos Maskvoje

L. LIKŠYTĖ
Rokiškio I-os vidurinės mokyklos gamtininkė

Jau treči metai mūsų mokyklos gamtininkų būrelis yra Visasajunginės žemės ūkio parodos dalyvis. Kiekvienais metais mokyklos gamtininkų delegacijos aplanko mūsų šalies sostinę Maskvą, Visasajunginę žemės ūkio parodą. Šiemet ta laimė teko ir mums — VŽŪP dalyviams: N. Pajarskaitė, M. Klišytė ir man.

Kartu su gamtininkų būrelio vadove mokytoja K. Stakėnienė mes — lėktuve. Galingai suburzgia motoras, ir kiek pabėgėjęs, lėktuvas ima kilti. Rokiškis tosta. Prieš mūsų akis atsiveria neįprastas vaizdas — juk lėktuvu skrendame pirmą kartą. Apačioje vingiuoja upeliai, žaliuoja kolūkių laukai, kurie trodo kaip nedidelia keturkampio formos žalio kilimo gabalai. Lyg slauri kaspinal į visas puses tiesiasi keliai, geležinkelio linijos ir nyksta tolyje melsvame horizonte. Nei nepajuntame, kai po mumis išsidriekia didelio miesto pastatai, gatvės, aikštės. Tai — Vilnius. Iš čia iki Maskvos nemažiau įdomi kelionė traukiniu.

Maskva mus pasveikina dar už keliasdešimt kilometrų matomais daugiaaukščiais pastatais. Traukinys vis lekia pirmyn. Iš visų pu-

tos merginų figūros, simbolizuojančios visas tarybines respublikas, skęsta baltame vandens srovių šyde. Kaip pasakoje atrodo fontanas „Akmeninė gėlė“. Besikeičiančių šviesų atšvaitoje įvairiausiomis spalvomis žėri Uralo akmuo, iš kurio padaryta akmeninė gėlė. Iš jos ir aplink ją nesibaigiančiomis srovėmis trykšta vanduo. Ir nors ji akmeninė, bei vakaro šviesoje atrodo tokia lengva, trapi, nepaprasta.

Kur bežengsi, visur tūkstančiai žmonių. Tarp paviljonų, gėlynų, skveruose sulinkti įvairiausių tautybių atstovus. Čia ir saulėtosios Gruzijos, Kazachijos ir Uzbekijos atstovai, Ukrainos, Latvijos ir Estijos pasiuntiniai ir daug, daug įvairiausių tautybių žmonių. Jie išsiskiria savo tautinių drabužių margumu, kalbų įvairumu. Ir pajunti, kokia didelė ir plati mūsų šalis, kokia stipri draugystė sleja visa didelės ir mažos mūsų šalies tautas.

tos merginų figūros, simbolizuojančios visas tarybines respublikas, skęsta baltame vandens srovių šyde. Kaip pasakoje atrodo fontanas „Akmeninė gėlė“. Besikeičiančių šviesų atšvaitoje įvairiausiomis spalvomis žėri Uralo akmuo, iš kurio padaryta akmeninė gėlė. Iš jos ir aplink ją nesibaigiančiomis srovėmis trykšta vanduo. Ir nors ji akmeninė, bei vakaro šviesoje atrodo tokia lengva, trapi, nepaprasta.

Kur bežengsi, visur tūkstančiai žmonių. Tarp paviljonų, gėlynų, skveruose sulinkti įvairiausių tautybių atstovus. Čia ir saulėtosios Gruzijos, Kazachijos ir Uzbekijos atstovai, Ukrainos, Latvijos ir Estijos pasiuntiniai ir daug, daug įvairiausių tautybių žmonių. Jie išsiskiria savo tautinių drabužių margumu, kalbų įvairumu. Ir pajunti, kokia didelė ir plati mūsų šalis, kokia stipri draugystė sleja visa didelės ir mažos mūsų šalies tautas.

LENINGRADAS.

Naujiems mokslo metams A. M. Gorkio vardo „Pečatnyj dvor“ spaustuvė vidurinėms mokykloms ruošia 20 milijonų 750 tūkstančių vadovėlių 25 pavadinimais. Kiekvieną parą spaustuvė išleidžia 120 tūkstančių vadovėlių, kurie po to išsiuntinėjami RTFSR srityms.

Nuotraukoje: tikrintoja Valentina Smirnova patikrina F. P. Korovkino „Sėjosios Romos istorijos“ vadovėlius 5-6 klasėms.

V. Fedoslejevo (TASS) nuotr.

Mūsų MEDŽIAGOS pėdsakais

„O padas nesilanko“

Tokio pavadinimo karkatūroje, ilpustroje „Po Spalio vėliava“ šių metų Nr. 46 (1684), buvo kritikuojama Rokiškio batistų dirbtuvė dėl blogos kokybės gaminių.

Vietinio ūkio valdyrikatūroje, ilpustroje „Po Spalio vėliava“ šios metų Nr. 46 (1684), buvo kritikuojama Rokiškio batistų dirbtuvė dėl blogos kokybės gaminių.

„Nemuno“ fabrike reguliariai vykdoma gamybinė gimnastika.

Su gamybine gimnastika draugauk:

Planą įvykdysi, padarysi dirgt

lauke buvo pasėti miežiai. Grūdų derlius gautas toks: normaliai dirbtame sklype — 27,5 cnt iš hektaro, sluoksniškai dirbtame — 41,7 cnt iš hektaro.

Tyrimai parodė, kad tinkamai atliktas sluoksnių arimų, jo poveikis pasireiškia eilę metų. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad brangi priemonė — sluoksniinis arimas save pilnai apmoka jau pirmaisiais metais.

1952 m. prie Rumokų bandymų stoties buvo prijungti iš kaimyninių kolūkių apiešti, piktžolėti žemės sklypai. Juose kolūkiai gaudavo iki 11 cnt grūdų iš hektaro. Stotis čia atliko sluoksniinį arimą. Jau 1954 metais šiuose plotuose, tręšiant tik mineralinėmis trąšomis, žiem-

kenčių derlius buvo nuo 35 iki 38,4 cnt iš hektaro.

Aprašytuose atvejuose sluoksniinis arimas buvo atliktas lengvo bei vidutinio sunkumo priemolio dirvose. Nemažiau efektyvus jis pasirodė ir Joniškėlio bandymų stoties sunkiose dirvose. Labai piktžolėtame 6 ha plote, kuris anksčiau priklausė kolūkiui ir čia buvo gaudama tik apie 10 cnt grūdų iš hektaro, išaukštinus vegetatyvines piktžoles sluoksniiniu arimu, stotis gavo 25 cnt žieminių kviečių iš hektaro.

Sluoksniinis juodo pūdymo dirbimas buvo atliktas ir kai kuriuose kolūkiuose bei tarybinuose ūkiuose. Pavyzdžiui, 1953 metais Žei-

mių tarybiname ūkyje 12 ha pūdymo buvo įdirbta sluoksniškai, o kita dalis įdirbta įprastai. Sluoksniinis arimas atliktas tokiais terminais: gegužės 19 d. nuskusta 10 cm gilumu, sujungus du penklavagius skutikus, birželio 12 d. nuskusta 12 cm gilumu tais pačiais skutikais, liepos 3 d. suarta 16 cm gilumu, 26 d. nuskusta 10 cm gilumu ir rugpjūčio 15 d. atkartota 20 cm gilumu. Po arimų laukas buvo nuakėtas. Mėšlu netręšta. Žieminių kviečių iš hektaro, paruošus pūdymą įprastai, gauta po 11—14 cnt, o suarus sluoksniškai — po 22 cnt iš hektaro.

Šie pavyzdžiai rodo, jog sluoksniinis arimas yra efektyvi priemonė, užtikrinanti gausius derlius ne tik po jo atlikimo, bet ir vėlesniais metais. Todėl tuose pūdymuose, kuriuose labai įsigalėjusios vegetatyvinės piktžolės, būtina reiklia arli sluoksniiniu būdu. Nėra reikalo prisilaikyti ir nuoseklios arimo gilumo tvarkos. Žemdirbystės instituto tyrimai rodo, jog vyraujant dirvoje varpučiui, ją galima arli sekiau (10—12 cm), o vyraujant usnims — vieną kitą kartą reiklia suarti pilnu gilumu.

J. MONSTVILAITĖ
Lietuvos Žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto direktoriaus pavaduotojas

KOVA UŽ ŽEMĒ

KAMČATKOS SRITIS. Srities kolūķi kasmet šisavina šlapias ir mišķingas zemes. Elizovo rajona kolūķi šlapi metāls šisavino du tūkstančus ha tokiu zemi.

Nuotraukoj: medžiū ir krūmju rovimas kolūķyje „Vtoraja piatiletkā”.

J. Muravino (TASS) nuotr.

Demokratinėje Vokietijoje

Porcellano gimtinėje

Meiseno miestas žinomas ne tik savo istoriniais paminklais bei senomis siauromis gatvėmis, bet ir porcellano gaminiams. Pirmasis porcellanas Europoje pagamintas šiame mieste. Prie porcellano gamybos įmonės įrengtame muziejuje eksponuojami trijų pastarųjų šimmetų geriausi gaminiai. Tai nuostabių lakto menininkų vaizduotės,

nepaprastai kruopštaus darbo kūriniai. Gaminant juos čia mašinos nepakeičia žmogaus. Dar ir dabar daugelis darbo procesų, kariais palyginti ir ne taip sudėtingų, atliekami rankomis. Gerai porcellano dirbinių gamybos meistrais menininkais žmonės tampa tik padirbėję šioje srityje kelias dešimtis metų.

Stambiausias kultūros židinys

Garsus vokietų meno ir kultūros centras — Drezenas stovi prie Elbės. Nors karinių objektų mieste nebuvo,

už Rafaelio „Madoną”. Tačiau jų biznieriškos pastangos nuėjo veltui — visi paveikslai buvo gražinti atgal į Drezeną.

Kasdien galeriją aplanko šimtai lankytojų. Drezenė daug aukštųjų mokyklų. Universitetą, aukštąją technikos mokyklą, pedagoginį institutą, observatoriją ir kitas aukštąsias mokslo įstaigas dabar lanko 18 tūkstančių studentų. Jiems įrengtas 31 bendrabutis, valgykla. Studentams mokamoms stipendijoms, o labai gerai besimokantieji gauna papildomas stipendijas.

Saksonijos Šveicarija

Daug gražių vietų matėme kelionės metu. Bet labiausiai įsirgo į atmintį neužmirštamasis reginys nuo aukštų Bastajaus uolų. Gilias ir tamsias tarpektais išraižytos aukštos ir stačios uolos, lyg milžinų figūros stūksa slėniuose. Tarp uolynų, kur laikui bėgant susidarė žemės sluoksnėliai, išaugo apskurdę berželiai, pušaltės. O didesniuose skalynų tarpuose, erdvuose slėniuose atsirado ištisi miškai. 200 metrų žemiau pro Bastajaus uolynus ramiai vingiuoja Elbė.

Vaizdas nuo Bastajaus kaimo.

bet 1945 m. vasario mėn. amerikiečių aviacija ji beveik visiškai sunaikino. Karo žaizdos sparčiai užgydomos. Padarytų nuostolių dydį rodo tai, kad vien tik griuvėstims išvalyti išleista daugiau 100 milijonų markių. Mieste vėl verda gyvenimas. Vienas po kito kyla namų kvartalai. Nutiesti aštuoni tiltai per Elbę vėl jungia senąjį miestą su naujuoju. Tiksliosios mechanikos, poligrafijos ir elektros mechaninės pramonės įmonių produkcija vėl įgauna buvusią garbę. Didelis dėmesys Drezenė skiriamas kultūrinėms įstaigoms atstatyti. Restauruojami Cvingerio rūmai — vokietų klasikinio architektūros meno pavyzdys. Gotfrido Zemperto operos teatro ir paveikslų galerijos rūmai atgavo architektūros šedevrų valdą. Į galeriją grįžo Rafaelio, Rembranto, Ticiano ir kitų garsių pasaulio menininkų paveikslai, kuriuos 1945 m. išgelbėjo tarybiniai kariai.

— Mes, vokietiai, — pasakė galerijos ekskursijos vadovas, — esame nepaprastai dėkingi tarybinams žmonėms už tai, kad jie išsaugojo ir grąžino mums šiuos meno šedevrus. Mums žinoma, kad amerikiečiai siūlė milžiniškas dolerių sumas vien tik

— [š] puikų gamtos kampelį — kasdien laivais, valtėlėmis, mašinomis, dviračiais atvyksta tūkstančiai žmonių. Žiemą čia linksmai laiką praleidžia slidininkai ir čiuožėjai. Saksonijos Šveicarija — numylėta vokietų poilsio vieta.

Mūsų viešėjimas Vokietijos Demokratinėje Respublikoje baigėsi. Tiesa, per tokį trumpą laiką negalėjome pamatyti visko. Tačiau mes akivaizdžiai pamatėme tai, kaip darbštai vokietų tauta sparčiai gydo karo padarytas žaizdas, kuria naują, socialistinį gyvenimą, tvirtai kovoją už taiką.

K. Biellauskas

V-OJI VISASAJUNGINĖ MOKSLEIVIŲ SPARTAKIADA

Vasaros atostogų metu Tbilisyje vyks penktoji visasajunginė moksleivių spartakiada, kurioje dalyvaus ir 250 stipriausių mūsų respublikos jaunųjų sportininkų.

Už redaktorių P. MILAKNIS

Rokiškio dirpynų kontorai skubiai reikalingas šaltkalvis — elektrosvirintojas ir mechanikas. Kreiptis kasdien į dirpynų kontorą nuo 9 iki 18 val. — Rokiškis, Tarybų aikštė Nr. 22, telefono Nr. 81. Administracija

KINOTEATRE „SAULUTĖ“ VII. 5-6. „Kada kartu draugai“ VII. 8-9. „Lisi“.

NUOŠIRDUS AČIU

Sunki liga prikaustė mane prie lovos. Nebuvo jokios vilties vėl atsistoti ant kojų. Bet mūsų šalyje kiekvienas žmogus apgaubtas nuolatiniu rūpinimusi. Keturis mėnesius išgulėjau Rokiškio ligoninėje, nuoširdaus, motiniško rūpesčio apsuptas. Keturis mėnesius ligoninės gydytojai Salagubaitė, Šinkūnaitė, Vyšniauskas, Lapeika darė visa, kad sugražintų man sveikatą. Tik mūsų didžiojoje Tėvynėje taip rūpinamasi susirgusių žmogumi, tik tarybiniai gydytojai taip pasišventusiai būdi darbo žmonių sveikatos sargyboje.

Ir dabar, man išsirašius iš ligoninės, gydytoja Šinkūnaitė ir kiti dažnai aplanko mane namuose, domisi mano sveikatos stoviu.

Iš visos širdies noriu padėkoti tarybinėi santarkei, mūsų rajono ligoninės gydytojams ir jaunesniajam medicinos personalui už sugražintą sveikatą.

J. GRIGORJEVA, Rokiškio miesto gyventoja

POLIMERŲ AMŽIUS

(Pabaiga. Pradžia 52 Nr.)

Didelės perspektyvas turi šių medžiagų naudojimas ir statybos technikoje. Naudojant surenkamiems namams trišluoksnes plokštes, pripildytas nepaprastai lengvos medžiagos, bus galima dėti lengvesnius pamatus arba jų visai nedėti, žymiai sparčiau rinkti, montuoti lengvai kilnojamas pertvaras pastatų viduje, naujai spręsti grindų, lubų konstruavimo, hidroizoliacijos klausimus.

Didelės technines galimybes atveria mūsų šalyje sukurtų labai tvirtų medžio plastikų naudojimas. Padidinus temperatūrą, esant ir mažam slėgimui, juos galima lengvai formuoti, daryti reikiamos formos proflilus ir detales. Svar-

bią reikšmę liaudies ūkiui turi polimerų naudojimas vietoj kordinių pluoštų ir specialiųjų kaučiukų lėktuvų ir automobilių gamyboje. Iš šių medžiagų pagamintos padangos tarhaus 3 — 4 kartus ilgiau už įprastines, kitaip sakanč, tiek pat, kiek ir pačios mašinos.

Audiniai sukurti cheminiu būdu yra žymiai pranašesni už audinius iš medvilnės, vilnos, šilko. Pasirodė šilki, labai lengvi, puošnūs ir tvirti kailiniai ir kiti kailių gaminiai iš poliamidinių pluoštų, nesiglamžantys audiniai, įvairūs gražūs, pigūs baldiniai ir trikotažo dirbiniai. Naujų tipų sintetinės medžiagos plačiai naudojamos gaminant dirbtinę odą, kuri daug kuo pranašesnė už natūralią odą.

Polimerinės medžiagos vis plačiau diegiamos į žemės ūkį, maisto pramonę, mediciną. Kai kurios vandenyje tirpstančios polimerinės medžiagos naudojamos kraujo serumui pakeisti perpliant kraują, o chirurginių operacijų metu vietoj ketgutinių siūlų

plačiai naudojami nepilnavantys siūlai, pagaminti cheminiu būdu. Jau padaryta daug operacijų pakeičiant dalį sužalotų arterijų, širdies vožtuvų ir inkstų atitinkamais dirbiniais iš polimerinių medžiagų.

Sparčiai vystyti polimerinių medžiagų gamybą, suprantama, galima tik tuomet, jei turima pakankamai žaliavos išteklių. Pagrindinė žaliava polimerinių medžiagų pramonei gamybai yra nafta, natūraliosios ir pramoninės angliavandenilinės dujos, celulozė (daugiausia iš medienos) ir kokso-benzolo pramonės produktai. Apskaičiavimai rodo, kad pasaulyje 30 milijonų tonų polimerų gamyba pareikalautų sunaudoti iš viso tik 5—6 procentus dabartinės naftos gavybos.

Polimerinių medžiagų diegimo į įvairias liaudies ūkio sritis perspektyvos praktiškai yra neribotos. Šiai naujai, sparčiai besivystančiai chemijos technikos sričiai yra iškilę daug aktualių uždavinių, kuriuos atkakliai sprendžia mūsų mokslininkai.

GAMINAMAS FILMAS „JULIUS JANONIS“

NEMENČINĖ. Neįprastai atrodo Raudondvario kaimo apylinkės. Šimtai žmonių nematytais drabužiais, vežimais su namų manta ir priemonėmis, vos besivelkančiomis ožkomis, basi, su kuprinėmis ant pečių valkučiai... Tai filmuojama masinė scena filmui „Julius Janonis“ apie gyventojų bėgimą nuo kaizerinės kariuomenės.

— Aktyviai visuomenės padedami, — pasakė režisierius-statytojas Vytautas Dabašinskas, — mes sugebėsim greit nufilmuoti masines scenas. Čia pat, Nemenčinės rajono teritorijoje, bus nufilmuota Juliaus atsiveikimo scena. Ateinančių metų pradžioje numatome išleisti šį filmą į ekranus.

GYVULIAI — VISASAJUNGINĖS ŽEMĖS ŪKIO PARODOS ČEMPIONAI

Visasajunginės žemės ūkio parodos ekspertų taryba paskyrė 1958 metų VŽŪP čempionų ir rekordininkų vardus geriausiems tarybinų ūkių ir kolūkių išstatytiems gyvuliams.

Žaliosios stepių veislės karvė „Loza“ iš Krymo srities Džankojaus rajono Mičurino vardo kolūkio pripažinta absoliučia rekordininke tarp visų mūsų šalies veislių galvijų: per melus ji davė 6359 kilogramus pieno, kurio riebumas maždaug 5,6 procento. Kitaip tariant, sverdama 541 kilogramą, ji per metus davė maždaug 350 kilogramų pieno riebalų. Šiai karvei specialiai pradėjo skirti ypatingą dėmesį. Numatoma iš jos išvesti naują karvių veislės grupę.

Labai pieninga yra Kostromos veislės karvė „Gražuolė“, kuri priklauso Kostromos srities Karavajevo tarybiniam ūkiui. Per metus ji davė 13 720 kilogramų pieno, kurio riebumas 3,8 procento.

„Gražuolė“ per parą duoda iki 52 kilogramų pieno. Šią karvę išaugino ir prižiūrė Socialistinio Darbo Didvyris, melžėja G. Smirnova. Iš kiekvienos jai priskirtų karvių ji primelžia pastaraisiais metais beveik po 7000 kilogramų pieno.

Ekspertų taryba paskyrė 1958 metų VŽŪP čempionų vardus ir parodoje eksponuojamiems keliems eržilams, geriausioms avims ir kiaulėms.

(TASS-ELTA).

JUNGTINĖ ARABŲ RESPUBLIKA (Egipto rajonas). Nuotraukoj: Aleksandrijos universiteto inžinerijos fakulteto pastatas. Egipto rajono JAR informacijos valdybos nuotr.

